

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 Aprilie st. v.

Ne adresăm astăzi mai ales la oamenii, care sînt și destul de inteligenți și destul de instruiți, pentru-ca să înțelegă *desinteresarea* în viața politică.

Omul, născut odată, vrea să trăiască pe cât se poate mai bine, mai ferit de griji și de năcazuri. Totdeauna dar' și pretutindenea el este povățuit de propriile sale interese, și când îl vedem că aleargă, se sbuciumă ori se expune, ni se impune ea de ea întrebarea: Care e câștigul la care rivnesce acest om? Căci numai în vederea unui câștig omul aleargă, se sbuciumă ori se expune. Pe unul îl mână iubirea de argint, pe altul deșertăciunea ori setea de mărire, ear' pe altul vre-o pornire pătimășă, pe cei mai mulți impulsunile primite dela alții.

Sînt însă oameni, — totdeauna și pretutindenea puținii numai, — care aleargă, ostênesc ori se expun fără-ca să ne putem da seamă — de ce. Nu știu nici ei înșiși. Aleargă, ostênesc ori se expun, fiindcă numai așa se simt bine.

Un om cu capul mare și cu ochii pîntrînd, care multe a învățat și multe înțelege, își petrece timpul învățând mai departe ori scriind opere, pe care numai foarte puțini dintre contemporanii lui le gusează. Alți oameni, mai mărginiți și mai puțin instruiți ca dînsul, ostêcind mai puțin, își agonisesc averi, ajung la mare renume ori se ridică la cele mai înalte pozițiuni sociale, pe când ei rabdă foame, umbra cu coatele rupte, trec prin lume nebăgați în seamă ori sînt poate chiar luați în ris ca niște neajutorați ce nu știu să se folosească de frumoasele daruri, cu care 'i-a înzestrat firea. — Abia târziu, la timp de bătrînețe, în ceasul morții, ba adese-ori chiar timp mai îndelungat după moarte lumea începe să 'i prețuească.

Ce caută dar' acești oameni? — Această glorie postumă?

Doamne feresce!

Ei caută numai mulțumirea sufletească, de a fi făcut ceea-ce fac. Și de

aceea sînt cei mai fericți dintre toate ființele viețuitoare, căci fericirea lor nu atîrnă nici de împregiurări, nici de alți oameni, ci numai dela propria lor sănătate trupească și sufletească: fericți se simt când lucrează și fericți sînt aducându-și aminte de cele făcute ori gîndindu-se la cele-ce vor să mai facă. Și nu-'i este ori-și-cărui om dat să cuprindă cu mintea strășnicia fericirii, de care este purtat poetul, filosoful și în genere scrutătorul de adevăruri, când lucrează, plămăsește planuri pentru noue lucrări ori își reamintesc lucrările, pe care le-a sîrșit. Ce-'i pasă acestui om fericit, dacă mâne va avê ori nu o bucată de pâne, ce-'i pasă, dacă lumea este ori nu este mulțumită cu lucrarea lui?!

Întrebăm acum, această *impersonalitate*, desinteresarea aceasta, care în viața culturală e atât de hotărîtoare, nu are ea și în viața politică aceeași însemnătate?

Hotărît că nu! — Acesta e răspunsul, pe care ni-'l dau, în țesă generală, toate autoritățile recunoscute, începînd cu Machiavel și sfîrșind cu Schopenhauer.

Ceea-ce în viața politică îi împinge pe oameni la lucrare sînt tocmai interesele mai mult ori mai puțin zilnice. Ori-și-ce grupare politică se face în virtutea identității de interese. Ori-și-ce lucrare politică se începe și se urmează în vederea unor interese bine precisate. Va eși deci din învălmășala politică la suprafață mai ales acela, care mai bine știe să înțeleagă interesele, să grupeze pe oamenii legați prin ele și să urmărească scopurile practice, pe care le au cu toții în vedere.

Un om mărginit, incult și neonest, dar' preocupat în toate momentele vieții lui numai de folosul ce poate să tragă din prostia, din mișelă ori din strîmtorările altora, poate deci să ajungă în viața politică cu mult mai departe ca cei inteligenți, culți și onesti, care sînt preocupați numai de scopurile impersonale și pentru foarte mulți încă neînțelese.

Căci n'ai decât să-'i cauți pe cei proști și să-'i legi cu cei mișei și cu cei ajuși la strîmtorare astfel, ca să nu se mai poată despărți, pentru-ca să constituieci o putere, care mai ales în zilele noastre se impune. Și dacă aruncăm privirea peste țările din Europa, ne convingem, că în multe din ele chiar și oamenii preocupați de scopuri imper-

sonale au trebuit să pacteze cu grupuri constituite din proști, mișei și nevoeși și să tolereze cele mai neome-noase abuzuri, pentru-ca să fie ajutați în urmărirea scopurilor mari și de asemenea elemente stricate, care tocmă fiindcă stricate sînt, pot să fie foarte superătoare pentru cel-ce nu știe ori nu vrea să pacteze cu ele.

Actualul nostru guvern a pactat ori nu și el cu asemenea elemente?

Hotărît că da! — Cel puțin așa dăc toți adversarii lui. Ba s'ar pute susține, că numai pactînd cu asemenea elemente acest guvern a putut să se susție timp atât de îndelungat și să ne scoată pe noi Români din toate pozițiunile, pe care le avuserăm mai înainte în viața publică.

Căci singura noastră tărie consistă în încrederea, pe care clasa cultă poate să 'i-o inspire poporului. Dacă legătura de încredere lipsese ori e slabă, nici clasa cultă nu mai însemnează nimic, nici poporul nu mai are prin cine să iee parte la viața politică.

Și ori-și-ce om sincer va trebui să mărturisească, că mult au slăbit în timpul din urmă legăturile de încredere între poporul român și clasa cultă română.

De ce?

Pentru-că poporul a fost prea adese-ori amăgit de oamenii, care 'i-au inspirat încredere, pentru-ca să-'l poată exploata fie ca dirigători, fie ca advocați, fie ca cămătari, ba s'au dat în cele din urmă în partea guvernului, pentru-ca să scape de urmărire ori să exploateze sub scutul puterii publice. Românul, care e și el om deschis la cap, a vădut cum aceia, pe care îi crezuse binevoitori ai lui, trăsesc bine ori agonisesc averi, pe când el muncesce și rămâne sărac, ba se face chiar mai sărac de cum fusese, a vădut Românul, că aceia, care pe el îl împing contra „Ungurilor“, ei înșiși fraternizează cu „Ungurii“, ba se dau în cele din urmă în partea stăpînirii.

Astfel am ajuns acolo, unde sîntem astăzi.

Nu mai în țesă generală poate deci să fie adevărat, că în viața politică *impersonalitatea* nu are tot însemnătatea, pe care o are în viața culturală.

Sînt timpuri și împregiurări, în care numai oamenii cu desăvîrșire desinteresăți pot să salveze situațiunile politice.

Asemenea e timpul de astăzi, în asemenea împregiurări ne aflăm noi Români din țările coroanei ungare.

Ne aducem, trebuie neapărat să ne aducem încă aminte de sentimentul răcoritor, de care am fost cu toții cuprinși, când am primit dela Caransebeș scirea, că dl general Traian Doda a eșit în primul plan al vieții noastre politice.

„Eată, — ne-am dîs cu toții, — în sfîrșit, un om, pe care nici chiar dușmanii lui nu îl pot bănu, fie la pozițiune, fie la glorie, un om, care reu-nuță la tigna bine meritată a bătrînelor sale numai și numai fiindcă firea nu-'l iartă să stee tignit, când vede suferințele fraților sei, nu se poate odihni, când vede că alții, mai tineri și mai direct interesați, se codesc: omul acesta va trebui neapărat să le inspire încredere și Românilor și altora!“

Li-a și inspirat!

Acesta nu e însă decât începutul; generalul Traian Doda a dat numai nota caracteristică a viitoarei faze în dezvoltarea noastră politică: dacă e vorba, ca fasa aceasta să fie mai bine-cuvîntată ca cea actuală, trebuie să facă și alții, mulți, pe cât se poate de mulți, trebuie să facă ca dînsul, pentru-ca inimile răcite să se încălzească și să străbată în toate straturile poporului nostru sentimentul, că sînt între Români luminați — nu doi-trei, ci mulți oameni, care nu pentru folosul lor personal, nu ca să se îmbogățească, să ajungă la pozițiuni înalte ori ca să-'i facă nume mare aleargă, ostênesc și se expun, ci pentru-că au durere cătră neamul lor și vor să aibă mîngăierea de a-'și fi făcut datoria.

Ne adresăm îndeosebi la oamenii mai tineri, care au în fața lor un viitor mai îndelungat și sînt astfel și fiesce-care personal interesați, ca actuala stare de lucruri să înceteze cât mai curînd: ea nu va înceta, dacă nu vom ști să ne ridicăm mai sus ca până acum, și politica în adevăr practică a noastră nu poate să fie astăzi decât plină de abnegațiune.

„Nu faceți, — le dîcem oamenilor mai tineri, — cum au făcut mulți dintre cei mai bătrîni ca voi, dacă voiți să vă meargă mai bine ca lor, când veți fi ajuși la vîrsta lor!“

Sus inimile și capetele sus!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 28 Aprilie st. v.

La ordinea dîli e cartea generalului Boulanger despre 1870—1871. Alaltăieri a apărut adevă în editura librarului Jules Rouff din Paris prima broșură a opului lui Boulanger german. Editorul intenționează a împărți gratuit 2 1/2 milioane de exemplare ale acestei broșuri. Pe învîltoarea cărții se află următorul titlu: „L'Invasion Allemande par le General Boulanger“. Textul se începe cu o scrisoare autografă a lui Boulanger: „Iubite cetitor! Adversarii mei mî prezentă drept un apostol al războiului. Asupra acesteia judecați voi înșivă, cetînd aceasta carte a unui patriot, care nu are altă inspirațiune, decât înaltul sentiment al demnității naționale. 15 Aprilie 1888. Generalul Boulanger“. Acestei scrisori urmează o declarațiune de principii, din care nu se poate scoate altceva, decât ceea-ce a dîs Boulanger și până acum: El își desvoaltă vederile sale despre datorințele legislatorilor și ale oficerului ca educator al poporului și măgulesce acestuia, recunoscîndu-'i, drept remunerațiune pentru ostênele sale, dreptul, nu numai de a cere o legislațiivă politică potrivită cu exigențele lui, ci de a 'și-o da el însuși și de a-'și potrivî legile militare mărîmii pericolelor. Diplomați scurți la vedere, continuă el, s'au încercat a răspîndi în țeară vederea, că armata n'are altă misiune, decât de a tăcê și de a se lupta. Deoarece însă astăzi armatele, nu sînt altceva, decât înșeși națiunile, soldaților nu trebuie să se impună datorința desperată, de a privi în tăcere la toate abuzurile și de a se ucide cu voea în momentul unui pericol. Și curajosul general nu se adresează numai la bărbați, ci și la femei, care prin înfrîurarea lor pot să contribuie foarte mult la apărarea țării. El doresce, ca războiul să se poată încă timp îndelungat evita, voesce însă să pregătească spiritele pentru o izbucnire spontană și crede, că își va ajunge acest scop prin opul seu ce se basează pe experiențe. Pentru lucrarea aceasta, Boulanger a primit, se șice, 200,000 franci.

Cetînd aceste, cine nu-'și aduce aminte de nefericitul creator al împărăției a doua, care de asemenea 'și-a în-trodus lupta prin un op despre ideile napoleoniste? El încă privia pe femei numai drept mume ale soldaților și le împunea datorința, de a aduce cât de mulți copii pe lume. Ce vrea să dîcă prin toate aceste Boulanger? Nimic alta, decât că vina pentru Sedan, Metz etc. nu o poartă beliducele, ci diplomatul, nu strategul, ci ministrul. Prin urmare armata va fi din nou bătută,

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Milionarul.

— Două povești. —

De

Zschokke.

(Urmare.)

V. Prisosurile ce nu-'s de prisos.

Cu jumătate de an mai târziu decât tine am părăsit universitatea, începî Engelbert. Tutorul meu, se înțelege, 'mi-a poruncit să rămîn acolo și pe anul al treilea; eu însă am luat la buzunar treizeci de louis'ori, am călătorit prin Germania, în văile Elveției, pe Alpi, apoi la Paris și în Provence, pe mare până la Neapole, peste Roma și Viena earăși acasă. Am mai adus cu mine doi louis'ori din banii de cale, căci m'am dus mai mult pe jos; eu pâne și apă, une-ori un păhar de vin, eram mulțumit; în șuri și grajduri puteam dormi și fără bani.

M'am reîntors tocmai pe timpul când erau să mă pună în gazete. Tutorul meu se supără tare; eu însă găsiam, că a vedea țeri străine înseamnă cel puțin că un an înaintea catedrei profesorilor. M'au luat la întrebări. 'Mi-au lădat însă cunoștințele și m'au pus deocamdată fără leafă în cance-

laria districtului, ca să fiu inițiat în mersul treburilor.

După un an am concurs la un post dela justiție. 'Mi-s'a răspuns, că: nu se îndoesc despre hărnicia mea; dar' sînt abia de douăzeci-și-trei de ani, prin urmare prea tînăr. Bine, am gîndit eu, greșeala asta se micșorează cu fiecare zi. La anul earăși am venit după o altă biată de funcție. Prefectul districtului îmi dîse: D-ta voi fi avînd ceva avere; pentru-ce nu te îmbraci mai cum se cade? Pentru-ce îți alegi haine de materia cea mai proastă? D-ta nu te poți presenta nicăiri! — Am răspuns: Domnule, statul pretinde dela mine servicii bune, nu haine bune! Prefectul s'a supărat și m'a demis cu o scurtă vorbă. Era pe atunci o ceartă între curtea noastră și una vecină, asupra dreptului de proprietate a moșilor unor mănăstiri secularisate. Dreptul se părea a fi pe partea contrară. Din întîmplare aflasem în archiva districtului mai multe documente aici aparținătoare, care trebuiau să decidă cauza în favorul curții noastre. Am preluat o apărare a pretensiunilor acestei curți, am tipărit lucrarea împreună cu documentele și le-am trimis la ministeriu cu o adresă închinată regelui nostru. Memorialul acesta a fost foarte

norocos. Eu am primit ordul pentru merite, adevăc o bucățică de cordelută în butonieră și după-cum aflasem mai târziu, au avut mari planuri cu mine. Din nefericire eu nu șciam ce să fac cu ordul, — 'l-am trimis înderēt, asigurînd, că nu am scris din vanitate sau din interes personal, ci din iubire cătră cauza dreptă. Nici că puteam, fără a roși, să port ordul acesta. Toată lumea a interpretat rău fapta aceasta, cu deosebire curtea. Prefectul districtului 'mi-a spus în față, că sînt prost și că sînt disgrățiat la locurile mai înalte, ear' deocamdată nici să mai gîndesc la vre-un post.

Aceasta se întîmplase deodată cu moartea tutorului meu, care, după-ce eu eram declarat de maior, se spînzurase din cauza mea; căci el, afară de averea sa, mai mîncase și pușinul meu. Imi părea rău de om. Dacă imi spunea mai dinainte, 'i-aș fi iertat datoria. Cât mai rămase după el, s'a vîndut; din moștenirea părintească n'am primit mai mult decât opt mii de florini. Aceasta a fost tot ce 'mi-a lăsat tutorul. O fetiță mică, fîca sa, a fost dusă în casa orfelinelor. 'Mi-se făcea milă de băiată. Sînt om mare, am dîs, pot să-'mi câștig pânea; însă copila asta orfană are mai multă lipsă de ajutor, decât mine! Am pus la un loc sigur cele opt mii de flo-

rini, am dispus să 'i-se dea copilei interesele, până când se va mărita, și așa să 'i-se facă crescerea; însă în orfelinat să nu rămînă. Cel mai bun orfelinat este ca și ori-care alt institut de creștere înafară de cercul căsii, un institut ce demoralizează.

Acum mai era întrebarea: cum rămîne lucrul cu mine? Statul nu cerea serviciile mele. Eu nu cerusem într'adevăr funcțiunea pentru-ca să câștig bani, ci pentru-ca să am o sferă de activitate potrivită puterilor mele; voiam să fiu folositor. Aceasta o am declarat adese-ori; încă și aceea, că așa primî un post fără leafă, numai să-'mi fie permis a mă îmbrăca și a mă nutri în felul meu. 'Și-au ris de mine.

Astfel 'mi-am scuturat pulberea de pe picioare, am vîndut ce aveam și 'mi-am părăsit patria, în speranță, că în alt loc undeva mă vor cunoaște mai bine. Aveam destulă aveau la mine, ca să pot trăi un an întreg plimbîndu-mă, — adevăc patruzeci și cîțiva de louis'ori.

Încă de copil, pe când umblam la școală, odată cetisem într-o carte o disertațiune intitulată: „Despre prisosurile ce nu sînt de prisos“. Era o comentare plină de spirit la cuvintele lui Isus: „Cînd avem hrană și îmbrăcăminte, mulțumiți să fim“. — Cartea făcuse

asupra mea o impresiune extraordinară. M'am mirat eu însu-'mi de multe prisosuri, ce par' a fi omului necesare și din cauza cărora se face sclavul altora, jertfa miserabilității și a multelor necazuri.

Cu cât ai mai puține lipse, cu atât mai puține pofte; cu cât mai puțin grijă și frică, cu atât mai puțin necaz. Omul cel mai liber este acela, care atîrnă mai puțin de împregiurări, de comodități și de obiceiuri. — Disertațiunea se încheia cu cuvintele: Ține-te pretutindenea de esență, și lasă pe seama proștilor trista fericire a aparenței!

Am făcut începutul, ca elev, să urmez acestei învățături. Imi făceam datorința, însă rîspingeam liniștit ori-ce laudă din partea învățătorului. Noaptea dormiam lîngă patul meu pe câteva scaune și nu beam nici cafea nici tee, nici vin, nici bere, — ci apă. Nu cheltuiam nici a țeece parte din bani pentru plăcerile mele, ci cumpăram colegilor sîrmani cărți de școală și atlasuri. A fost o bucurie pentru mine, când în sfîrșit am venit la universitate și am ajuns stăpîn peste mine. Trăiam simplu. Mă scotiau sărac; totuși aveam bani în prisosință, și puteam să ajut pe alții. Cei-ce erau neasemînat mai bogați decât mine, gemeau sub datorii.

pentru-că politica Franciei nu este bună și pentru-că în fruntea ei nu se află generalul Boulanger.

Diarele boulangiste de Duminecă publică următoarea notă: „Comitetul de protest național s'a întrunit ieri în obicinuita lui sală de ședințe „Rue de Séze“. S'a fost hotărât a păstra de aci înainte numele: „Comité republicane national“, și s'a constituit astfel: Președinte generalul Boulanger, vicepreședinte dl Naquet, secretar Vergoin, cassar contele Dillon. Secretarul comitetului primesce în fiecare zi dela 4 până la 6 oare: „Rue de Séze“.

Va fi ori nu în avantajul Franciei; dar stă mai presus de toată indoala, că Boulangerismul a luat dimensiuni foarte mari și nici un popor nu e atât de accesibil pentru principiile propagate de acel general, ca și poporul francez.

Denunțatul bonapartist Delafosse scrie în „Le matin“ din Paris, ca pe Franciei să nu-i mai tot sechireze cu manifestațiunile de simpatii reciproce cu Ungurii. Inclinațiile dintre Francezi și Maghiari sunt deja sarbede. Din contră, interesele franceze sunt identice cu interesele acelor popoare, care vor să-și scuture jugul dualismului austro-ungar. Triumfarea acelor popoare ar fi totodată și triumfarea Franciei. În momentul, când Austria ar fi un stat federativ sub sceptrul habsburgic, s'ar mântul lucrul și cu alianța triplă.

În camera deputaților din Italia, dl Crispi, răspunzând la interelapelațiunea d-lui Bovio asupra raporturilor Italiei cu Franca, declară, că nu crede în pangermanismul d-lui Bismarck. Asemenea nu crede, că intențiunea aceasta e de a împinge pe Austria spre Salonic. Austria nu va face nimic, ce ar pute să turbure pacea Europei. Italia este aliată cu Germania și Austria, în scopul comun de a menține pacea și ordinea în Europa, pentru-că numai aceste alianțe convin intereselor italiene pe continent, dupăcum alianța cu Englitera le convine pe mare. Cât pentru Franca, ție dl Crispi, suntem în bune raporturi cu dinsa. Noi urmăm o politică de amicitie. Nu vom consimți nici odată la o politică agresivă în contra Franciei; dar nu trebuie să se uite, că Italia există și că ea trebuie să se desvoalte. Mediterana nu va fi un lac italian, dar nu trebuie să fie asemenea un lac francez.

Glusal unui moșneag.

Alba-Iulia, în 20 Aprilie v. 1888.

Ni se trimite spre publicare următoarele:

Onorată redacțiune!

În N-rul 34 al „Telegrafului Român“ din a. c. protodiakonul și arhivarul consistorial din Sibiu Sergiu Medeanu a publicat o corespondență atingătoare de parochia orașului Alba-Iulia, în care și eu trăiesc de peste 70 de ani.

Sânt preste măsură îngreunat de zile, însă binele bisericii, de care m'am ținut din protopărinți, îmi este așa legat de inimă, încât chiar la adânci bătrânețe nu mă pot reține de a nu ridica cuvântul meu pentru îndreptarea lucrurilor, care de puțin timp începe încep a se arăta în față nepotrivită cu

Acest simplu mod de viață era respingător multora din orașul meu natal. Voiau să se silească, să mănânce mai bine; eu însă mă săturam cu mâncare ieftină. Umblam curat și îmbrăcat nu nemodern, însă ieftin: Aceasta însăsemna necuviință. Îmi făceam datoria pretutindenea, însă nu făceam complicitate superiorilor mei: asta însăsemna, că nu știu să trăiesc. Eu voiam să-mi câștig trecere prin mine însumi și să fiu vrednic de ceva: însă oamenii voiau să mă silească a mă face vrednic prin haine fine, prin lux, lingușiri și alte măiestrii de ale aparenței.

Nu luam prisă de tabac, nu fumam, nu mă pricepeam la joc de cărți, nu aveam lipsă de mii de prisosuri — și aceasta o socotiau minune. Destul că am lucrat totdeauna după convingerea mea, m'am mulțumit cu puținul posibil, am ajutat pe mulți din prisosul meu, am fost totdeauna cu voce bună, nici odată bolnav — nimic nu mi-a lipsit, decât o sferă de activitate. Aceasta nu mi-s'a dat; pentru-că nu eram cum erau alții. În sfârșit nici că mi-a păsăat; căci la urmă nu aveam trebuință de alții pentru mulțumirea mea. Vai de acela, care cere fericirea dela alții, și nu o găsește într-o dată a d'altora.

(Va urma.)

acele lucruri bune, ce le aștept eu dela tinerii noștri, care au învățat carte.

M'a surprins foarte tonul scrierii d-lui Sergiu Medeanu, pe care eu l'am cunoscut din pruncia lui și dela care eram îndreptat a aștepta un gând mai blând și mai domol, de cum l'am vădut în scrierea lui mai de sus, căci știu, că părinții lui din toată puterea și preste mijloacele lor debile s'au străduit a-l ridica la o chemare mai înaltă, cu care să folosească neamului nostru.

Durerea m'a cuprins, vădend că prima lui scrisoare publică se învîrte pe acolo, că parochia, în care s'a născut și sub a cărei ocrotire s'a desvolat, el o dehonează, și pe bărbaiți, care sânt cei mai buni stâlpi ai bisericii, doresce a-i discredită și blama.

Aceasta este o slabă pornire dela unii tineri membri ai bisericii, și cei chemați mai mari ai noștri în prima linie sânt datori a curma atari începuturi, căci numai stricăciune poate să urmeze pentru neamul omeneș și pentru țara noastră. Căci unii tineri neastempărați și neprecugetători de faptele lor.

Eu cel puțin din partea mea totdeauna am socotit în prima linie de virtute modestia la tinerimea noastră, însă aji văd cu îngrozire, că chiar și aceasta foaie a bisericii dă loc la tipărirea unor declarațiuni nedemne de publicitate precum sânt cele din N-rii „Tel. Rom.“ 32, 34, 36 și 41.

Archivarul consistorial din Sibiu în preajma alegerilor sinodale a venit aici în locul seu natal anumit pentru corțeșit și agitare, căci rudeniile lui în dimineața zilei sinodului electoral au umblat din casă în casă, pentru a spune poporenilor noștri, că să se aleagă un anumit candidat, după porunca adusă dela Sibiu.

Noi, inteligența, n'am presupus nici decum, ca atari lucruri să se poată face în forma cum le-au socotit a le împlini acei doi plugari, neamuri ale sus numitului, care în biserică, la finea actului de alegere pentru deputații sinodali mireni — vădenduse și chiar în acest cerc în minoritate — au isbucnit în nise vorbe rele și nedemne de creștini contra celor mai vrednici bărbaiți ai biroului fără ca să aibă cauză, ceea-ce li s'a dovedit la moment.

Aceasta a fost îndemnul dela corespondența din jurnalul „Tribuna“, căci tot poporul credincios din parochia noastră s'a mahnit de pornirea neamurilor lui Medeanu, care singur a fost cauza la aceasta scenă neașteptată și de deci de ani nepomenită, — căci în puține parochii va fi fost din anul 1858 o mai armonică și mai bună înțelegere, ca în parochia noastră, între paroch și poporeni.

Dar' ce au mai făcut acei doi consăngeni ai archivarului Medeanu?

Eată, că ei după alegerile sinodale au pornit cu o jalbă în proțap cătră ven. consistor de nu știu ce cuprins.

La aceasta cine i-au îndemnat și cu al cui sfat a subscris pe oamenii, care nu știu de vre-o jalbă!?

Prin ce mijloace și spre ce scop și-a câștigat protodiakonul concediu avut dela mării sei, aceea nu împoartă, ci aceea este de a se considera, că el s'a folosit de concediu pentru a turbura oamenii din parochia noastră.

Nu-mi cade greu, că Medeanu încearcă a-și ridica neamul seu cu laudă de merite închiptute, pe care noi aici nu le cunoaștem, căci unchiul seu nici aji nu e în stare a ne da socota despre magazinul de bucate al școlai noastre, care magazin este prin lucrarea aceluși om adus în scădere.

Moșii și strămoșii părintelui Medeanu au fost în comuna Mada și numai tatăl seu s'a aședat în Alba-Iulia, deci așa mari merite nu și-a putut câștiga, ca să apostrofaze pe cei născuți din Câmpeni și Benic.

Dacă soartea a adus cu sine, ca să numărăm între noi și bărbaiți din numitele și nenumitele comune, apoi aceea este numai o fală a bisericii noastre, căci a primit în sinul seu pe nise bărbaiți demni și consacrați pentru binele bisericii, și alții mai mulți fi urmează.

Dacă nu aveam de paroch și protopresbiter pe un bărbat născut din Benic, nu era edificiu școlar pompos clădit în Alba-Iulia și nu aveam fundațiuni școlare și biserică! Nu era progres în afacerile școlare și bisericăscă fără un fiu din munți, și cei-ce aji încă nu se mulțumesc cu lumina ce li se îmbiă, vor rămân tot la acel întunec necunosător precum este părintele archivar, care nici nu numără 30 de ani și totuși ție, că și acum poporul tot în acel întunec rătăcesce ca și înainte de asta cu 30 de ani.

Este drept, că înainte cu 30 de ani neamurile lui Medeanu, așa laudate, umblau la întunec cu popa Băcilă, dar' numai atunci au avut loc atari oameni întunecați.

Eu numai la vorba vechiă apelez, ca nime să nu se ridice preste puțința propriei,

și modestia să fie în vederea fiesce-căruia, pe care din urmă corespondentul sus numit nu a observat-o.

Pentru-ca on. public se nu rămână în rătăcire, eu, care în calitatea mea de curator primar și epitrop bisericesc în restimp de aproape 40 de ani la biserica română din orașul Alba-Iulia, cunosc mai bine stărea averii bisericii în trecut și cunos și progresul îmbucurător ce l'am făcut noi dela anul 1858, de când ne conduce rev. domn protopresbiter A. Tordoșanu, descoper următoarele:

Nu mai de atunci încoace s'a clădit edificiu școlar corăspunzător; după un plan cât de frumos și solid.

Dela anii aceia încoace s'au câștigat mai multe realități bisericii și s'au înființat fundațiuni școlare, partea cea mai mare câștigată chiar de părintele protopresbiter căruia și se menise acelea de cătră creștini buni, dar' care cu abnegațiune le-a cedat în proprietatea bisericii; ba ce e mai mult, biserica dispune și de ceva capital în bani, care mai nainte nici că se pomenia; dovadă rațiociniile bisericii din anii înainte de 1858.

Sau este demn de a se scandalisa lumea prin defăimarea ridicată de tinerul diacon Medeanu, că poporul se conduce spre întunec, când în o parochie de 400 suflete s'a putut stabili salariul unui învățător cu 300 fl., din mijloacele bisericii și ale poporului, cu toate-că poporul în cea mai mare parte este sărac?

Când putem susține un învățător harnic și consciu de chemarea sea, în giurul căruia se adună în tot anul 60 până la 80 de prunci, — ba zelul seu a atras atențiunea altor confesiuni din loc și a comunelor învecinate, din care încă au trimis prunci la școala noastră, — care împregiurări ne dau cele mai frumoase dovezi despre progres și aceasta e numai de laudat, e meritul celui atăcat cu nedrept.

Aceste nu sânt întocmiri pentru întunecarea minții omeneșii, și cel-ce contra cunoșcinții sale vorbesce contrarul despre parochia noastră și despre conducătorii ei, acela comite păcat și calomniază fără nici o ansă.

Nicolae Görög,

mai nainte primar, curator, de present epitrop al bisericii.

Cel mai nou „material“.

Reproducem pentru delectarea cetitorilor „Tribunei“ următoarea nouă „corespondență din Sibiu“ a țiarului „Pesti Nepló“.

Încă odată dl Slavici.

(Dela corespondentul nostru particular.)

Sibiu, 6 Mai.

Domnului Slavici îi place să prindă musce, când dă de vre-o incurtătură mai mare; se ocupă cu nimicuri, când vorba e de lucruri mai serioase. Dintre datele deprimătoare ale publicațiunii mele de deunăți combinate numai pe aceea, că ar fi publicat telegrame, scrisori de condolență (reszvét irat) pentru condamnarea sa. Nici eu nu am ție, că a publicat, ci că va publica. D'apoi dacă nici de acele n'a publicat, dacă martirul cel mare nu s'a împărțit nici de o astfel de compătămire, e cu atât mai trist pentru el.

Dar' domnul Slavici putea să se acate de o parte mai însemnată, și anume de aceea, în care se spune despre el, că pentru el soarele răsare la București; când a declarat, că dacă România cheamă pe un Român din statul ungar, acela trebuie să meargă, căci pentru Românul din Ungaria e mai de importanță — România, decât acel pământ, care îl nutrește! Ei, și domnul Slavici scria sau nu aceasta? A scris-o și a vestit-o. Atunci apoi de ce și mai bate peptul, că el e patriot, că el lucrează în interesul statului ungar, căci doar statului ungar nu-i poate zăcă în interes de a nutri aci cetățeni, care, mergend la București, se devină trădători.)

De când este aici și mănâncă pâinea aceluși institut pe acți, domnul Slavici a făcut gălgăie; servece „causa națională“ fără nici un principiu, fără nici o convingere, aji a vestit un lucru, mâne altal, numai într'unul a fost consecvent, în a lovi în bărbaiți români cu autoritate. Foaia lui a creat o mulțime de pânditori, care denunțau anonim în coloanele ei; a creat o bandă de proletari sansculoși, care s'a urcat la domnare; conducătorii chemați ai politiceii române s'au dat la o parte, au stat în umire, și terenul la ocupat acea ceată, care n'are nimic, și care nu se poate provoca la nimic, în ale cărei societăți omul se simțese ca lebedă între cioare.

Acum, după-ce a fost condamnat, s'a așteptat la compătămire, și aceasta nu a venit de nicăieri. Cu bărbaiți distinși nu a avut nimic de a face, acei pânditori însă au dispărut, întocmai cum dispar șoarecii de

1) Dl Dr. Babeș a mai ajuns deci și „trădător“ tot din vina lui Slavici. Red. „Tribunei“.

2) Cu totul altfel se ținea în „materialul“ dela 1884. Red. „Tribunei“.

pe corabia ce se cufundă. Dar' el cu ce drept poate să se aștepte la compătămire? Poate cu dreptul, că a lovit în toți, pentru-ca să poată deveni un om teribil de mare.

Vădi, lui Aurel Murășianu i-a umblat altfel. După-ce l'au achitat, aud, că în onoarea lui românească din Cluj a arangiat soarele, la care, după cum se vorbesce, a participat și un jude reg. ung. (se înțelege de naționalitate română); domnul Slavici însă și-a luat catrafusele și nu l'a băgat nime în seamă, nici acolo, nici aici! 1)

Și ce e mai mult, „Unirea“ (?) și „Telegraphul“ (?) din București au declarat cu toată hotărârea, că Slavici nu este omul lor. 2) Cu acela, care șede în atâtea șele, nu se poate face politică serioasă. Au dreptate! Acela, care serie într'un fel și înaintea curții cu jurați își bate peptul, că el nu a voit) să scrie așa precum a scris; care își caută poartă de scăpare în loc ca să răspundă cu curagiu pentru faptele sale, — acela, ție, nu poate fi conducător 4), precum se ține el pe sine! Acele mase ale poporului, la care s'a provocat Slavici de atâteaori, că merg cu el, nu obicnuesc a merge după pași șovăitori, dar' însuși adversarul ride de acea ceată, care își pune de conducător pe un asemenea om. Și toate aceste le-a descoperit acel proces de presă. Acest proces de presă a avut atâtea efect pentru publicul român, că i-a deschis ochii. 5) Conducătorul poporului ce s'a impus (telolakodott) stă fără compătămire și fără partid. 6)

Dar' se vorbim despre altele.

Articolul meu de deunăți a scos pe domnul Slavici din sărite. Pe două fețe nu-i consacra mai puțin de douăsprezece coloane. Bănușese pe Miron Roman de autor, îl aduce în legătură cu acele publicațiuni, care au vădut lumina zilei în contra lui în București. Afirmă, că Miron Roman are cuvinte de a intriga în contra lui. Și apoi face un ultim asalt în contra lui Miron Roman, Partenie Cosma, Babeș, cu un cuvânt în contra tuturora, în care fantasia lui vede dușmani.

Miron Roman, Partenie Cosma etc. etc.

n'au de a face nimic cu acel articol. Afară de acestia mai sânt încă în Sibiu foarte mulți 7), care știu scrie și care condamnă pe Slavici.

Slavici publică socotilele, scrisorile, declarațiunile metropolitului, care dovedesc, că metropolitul și altădată a scris în contra lui. Ciudat lucru! Slavici a îngrămădit în foaia lui murdărie preste murdărie, a atacat, a vătămă... și lui îi cade greu, că și pe el îl atacă. Loviturile nu-i obiceiul să se deie îndărăt cu cuvinte, ci cu lovituri 8). Acela, care lovește, să și ție gata spatele, pentru-că mai curend ori mai târziu își primesce el îndărăt loviturile. Domnul Slavici ție, că în urma intrigilor s'au acățat de el cu toții, au venit în contrațiere cu el, numai ca să i se îngreuneze rolul în interesul causei naționale!

Oare? Căci doară aceia cu totii nu au avut organ deosebit, nu a avut foaie, cu ale cărei coloane să se acopere și să lovească, ca și dl Slavici. S'au acățat de el... Nu vor aștepta până-ce „Tribuna“ le va suci gâtul; ție, se acăță de el și îl și împing jos, și îl alungă afară, pentru-că cel-ce învîrtesce arma de armă moare.

Din documentele publicate pe două fețe m'am convins, că pe lumea asta ori-și-cine ar fi avut mai mult drept de a mângi pe Miron Roman, decât dl Slavici, care a fost ție pe cheltuelile acestuia să studieze la Viena. 9) E urf lucrul necunoscința! Și e și mai urf dela asemenea conducători de mase, care au organ, care organ s'a înființat pentru „causa națională“ 4). Și acea deducție lungă și câștigarea acelor notițe private m'au convins și despre aceea, că dl Slavici e neîntrecut în provocarea frecărilor personale.

El știe să facă necaz și din nimica, dar' cel mai mare necaz cu toate aceste și-l'a făcut sieși însuși, așa, că acela care a figurat înaintea curții cu jurați din Cluj ca martir, promite disgustat, că se retrage 10), pentru-că politiciii români vor să-l îndepărteze din călea lor.

Eu nu-l cred pe dl Slavici. Aceasta retragere numai atunci va urma, când societatea pe acți îi va refusa serviciile 11)

De almintrelea acum deodată mi-ar plăce să mă înșel.

1) Ceea-ce dovedește numai, că dl Dr. A. Murășianu nu stă, ca Slavici, numai el singur, ci are pretutindenea aderenți. Red. „Trib.“.

2) Nici că este. Red. „Trib.“.

3) Mincună. Red. „Trib.“.

4) Nici că vrea să fie. Red. „Trib.“.

5) Un nou scop realist! Red. „Trib.“.

6) Vorbele „Unirii“. Red. „Trib.“.

7) Îi scim pe toți. R. „Trib.“.

8) Dar' vorba era de lucruri petrecute mai înainte de a fi venit Slavici. R. „Trib.“.

9) O mincună infamă. Metropolitul Miron n'are el cu al lui din ce să trăiască: de unde să mai ajute pe alții? R. „Trib.“.

10) În temniță. Red. „Trib.“.

11) Keine grössere Schmerzen! Red. „Trib.“.

În întreagă această pleavă sânt trei grăunțe, stricate însă și aceste de grăunțe:

1. Că Ioan Slavici este un fel de Vântură-Țeară, pe care nu-l bagă nimeni în seamă.

2. Că părintele Miron, dl P. Cosma și ceilalți oameni foarte onorabili, neavend un organ al lor, s'au apêrat prin agenți plățiți prin alte organe de publicitate față cu atacurile ce li se făceau în coloanele „Tribunei“.

3. Că a sosit timpul, ca acțiunii „Institutului Tipografic“ să-i refuze lui Ioan Slavici spriginul, pe care i-l-au dat până acum.

Cât pentru primul grăunte, Ioan Slavici a declarat el însuși chiar în fața curții cu jurați din Cluj, că stă numai el singur, ține să nu fie considerat ca om politic, nu are nici o trecere la Români, ci se mulțumesc a fi un simplu om de literă, care exprimă propriile sale convingeri pe propria sa răspundere. El singur a șevrșit păcatul: tot el singur are să-l și spăsească.

Nu e destul atât?! Cine ce vrea mai departe?! De ce atâtea vorbă despre lipsa de importanță a unui om, care și el însuși a cerut, să nu i-se deie nici o importanță politică?!

Da! oamenii cu autoritate, cu trecere, oamenii, care se bucură de iubirea și de stima Românilor, „conducătorii“ Românilor sânt părintele Miron Roman, dl P. Cosma, dl V. Babeș, dl Dr. Aurel Murășianu — și așa mai departe, după-cum autorul „materialului“ crede de cuviință.

Oamenii, care au înființat „Tribuna“ și o susțin de patru ani, ca să-i asigure lui Ioan Slavici pânea de toate zilele, oamenii acestia nu sânt decât nise proletari, coate-goale, care nu merită să fie băgați în seamă.

Cât pentru grăuntele al doilea, Ioan Slavici, care are păcatul de a nu fi prost, știe foarte bine, de ce anume are să vorbească numai de intrigi țesute pe timpul, când el nu era la Sibiu. A făcut-o aceasta, pentru-ca să ese cu atât mai virtos la iveală adevărul, că intrigile, ori-și-când au fost ele făcute, nu aveau în vedere persoanele, ci cauza: ori-și-cine, care a susținut vre-odată cauza națională română în toată sinceritatea, a fost combătut pe față ori săpat prin ascuns, nu pentru-că el era el, ci pentru-că susținea cauza. — Păcatul acesta, dacă e dovedit, nu-l spală toate apele câte se varsă în dunăre: are să fie spăsit prin acte de abnegațiune națională. Și dacă nu va fi spăsit, cu atât mai rău pentru cei încercați cu el, căci oamenii de astăzi se duc încetul cu încetul și vin în locul lor alții, care vor judeca mai aspru, încât mulți sânt copiii, cărora ar pute să le fie rușine de părinții lor.

Cât, în sfârșit, pentru grăuntele al treilea, Ioan Slavici a declarat în mai multe rânduri aici în coloanele „Tribunei“, că le este recunosător acelor oameni onorabili, care timp de patru ani l'au spriginat și i'au dat puțința de a lucra ca om independent, cum îl povățuiau propriile lui convingeri și pe propria sa răspundere. Cine știe însă? Poate că va fi avend destule cuvinte de a le fi mai recunosător încă, dacă într'o zi i-ar pute ție: „Acum slobozim pe robul nostru!“

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarcul a vizitat în 8. a. l. c. arsenalul din Viena, fiind primit de Arhiducii Wilhelm și Albrecht, de ministrul comun de război Bauer, de comandantul de corp König și directorul arsenalului Spöner. După esirea Maiestății Sale din arsenal, a urmat o probă de pușcătuiri cu mitrailouse. S'au dat 400 de focuri.

Principele de Coroană Rudolf va vizita în săptămâna viitoare trupele din Viena, ca inspector general de infanterie. Mai întâiu va cerceta corpul 9 de armată din Iosefstadt.

La manevrele de toamnă din Bohemia va lua parte și Maiestatea Sa Imperătrală împreună cu Principele de Coroană Rudolf, după-cum se vorbesce cu siguranță prin cercurile militare. Cu aceasta ocașiune, Maiestatea Sa va petrece mai mult timp în Praga.

Numiri. Ministrul de agricultură, industrie și comerț a însărcinat cu afacerile de medici de vite pe Josif Oberhoffer pentru teritorul comitatului Solno-Dobăca și pe Stefan Csidez pentru teritorul comitatului Selagiului. — Presedintul tribunalului reg. din Brașov a numit de translatori: pe avocatul Iuliu Iekel pentru limba germană și pe avocatul Simeon Demian pentru limba

română și germană prelungă tribunalul reg. din Brașov; mai departe pe avocatul Dr. Andrei Micu pentru limba română și pe judele în pensie Iovian Stoica pentru limba română și germană prelungă judecătoria cerc. din Făgăraș.

Transferare. Ministrul de agricultură, industrie și comerț a transferat pe medicul de vite Ioan Kussenda dela Dej la Bichis-Giula.

Scirile aduse de diare, că Szécheny se va trimite ca ambasador în Londra și Andrássy în Berlin, întâmpină în cercurile diplomatice cele mai energice îndoeli.

Tractatul regulării granițelor între România și Austro-Ungaria, după ce legea asnapionării aceleia deja a obținut sancțiunea Maiestății Sale, se va reînnoi și se va schimba reciproc între ambele state, astfel că ducerea în deplină a proiectului se va putea pune la cale cât de curând. Se va alege un comisar regesc și se vor forma apoi cele șase comisii, care au să iasă la fața locului pe granițe în lunile de vară, să va alege un personal de mape și lucrările vor începe în decursul verii acesteia. Lucrările de mapă le va conduce din partea Ungariei generalul Fabiny.

În haina de mireasă. Într-un sat din comitatul Bihorului s'a găsit o servitoare, mireasa unui fecior din satul vecin, spânzurată în culina. Ea era îmbrăcată în haina de mireasă. Poliția a descoperit urme de omor; procurorul din Oradea-mare a fost înconștințat îndată despre crimă.

Atentatul dela palatul din Bucuresci. Luni pe la ora 9 1/4 un fost condamnat pentru crimă de omor și grațiat în 1886, actualmente sergent în poliția comunală, a tras de pe trotuarul de pe calea Victoriei în fața palatului două focuri cu alică, asupra ferestrei din catul I. al palatului, unde se află biblioteca. Acelcei au spart geamurile fără a cauza alt accident. Regele, care era în odaia de alături, nu a fost atins și se află în deplină sănătate. Criminalul a fost imediat arestat și înținat se urmează. El se numește Preda Fântâna și e un halucinator.

Familie germane în cas de mobilizare. Diarele militare germane publică textul legii din 24 Februarie 1888 privitoare la ajutoarele care se vor da familiilor sârmane ale oamenilor chemați în cas de mobilizare. Legea prevede numai familiile oamenilor din rezervă, din „Landwehr“ și „Landsturm“; și ajutorul nu se va da decât acelor membri ai familiei, ai căror unii susținător era soldatul chemat sub steag. Femeia soldatului va primi cel puțin 9 mărci pe lună, erna, și 6 mărci, vara. Copii mai mici de 15 ani, sau dacă nu sânt copii, membrii familiei care ar pute eventual să ceară ajutor, primesc cel puțin 4 mărci pe lună. Pensiuinea aceasta în bani va pute fi preschimbată în alocațiuni de hrană. Dreptul de a primi ajutoare se va stabili de o comisie locală, din care va face parte un oficer, delegat al comandantului districtului de Landwehr.

Finanțele Rusiei și diarele germane. „Tagblatt“ din Berlin anunță, că ministrul rusesc de finanțe Wyszchnegradski ar fi plănuit să dea honorar mai multor diare din Berlin, ca ele să scrie mai favorabil asupra situațiunii financiare în Rusia. „Tagblatt“ află, că de curând agentul special al ministrului rusesc ar fi dat roată prin Berlin, dar nu a putut să câștige decât un singur diar. Wyszchnegradski a trimis suma cerută de numitul diar de dreptul agentului, care a venit însă în încercătură, căci diarul a cerut 30,000 marce, în vreme-ce ministrul rus a trimis 30,000 franci.

Metropolitul Clement din Tirnova, în urma atitudinii sale dușmănoase față cu principele Ferdinand, după-cum anunță „Pol. Korr.“, a fost destituit din scaunul metropolitan.

Comploturi în Londra. Poliția din Londra a descoperit un nou complot cu dinamită. S'au luat măsurile cele mai energice pentru paza parlamentului și a persoanei principelui de Wales precum și pentru siguranța secretarului Irlandei și a celorlalți miniștri. Toate vaporarele care vin din America sânt supuse examinațiunii celei mai severe și o multitudine de indiviți suspecți din Londra sânt supravegheați și noaptea de poliție.

Testamentul lui Avram Iancu, bărbatul din 1848.

(Urmare). Scopul însă pe care 'i-l ai propus a-l ajunge prin acea enunțațiune — la nici un cas nu-l puteai ajunge, pentru-că faptele dovedesc contrarul afirmațiunilor d-tale — altcum fără îndoială singur d-ta nu crezi aceea ce ai scris în acel faimos manifest!

Tot atât de puțin se ține de meritul cauzei și orientarea onorului public în cesiunea testamentului lui Avram Iancu și afacerea de asigurare pe viață a „lui Hochmann din Roșia.“

Dacă însă d-ta, d-le Nicola, ai avut bunăvoința, a face amintire și despre aceea afacere, care nu stă în nici o legătură cu testamentul și lăsamântul din cesiune, și cu atât mai puțin este cas de interes național, îmi vei permite a observa, că: cauza de asigurare a lui Hochmann a eșit preste așteptare foarte bine și norocoasă în favorul clienților mei — și dacă se va lua în considerațiune acea împregiurare,

că asiguratul, atunci când deja s'a asigurat, a stat pe dunga morții; și că în contra statutelor societății a mai fost rămas în restanță și cu plățirea unor rate din premiile contractate; și în fine dacă se va lua în considerare și acea împregiurare, că: am avut de a lupta cu o societate, care dispune de milioane, — față cu aceste obstacule procesul dobândit eu mari greutate și eșit de minune în favorul clienților mei, — dar' cum am țis, această afacere, nefind în legătură cu testamentul lui Avram Iancu, d-ta nu ai avut nici un motiv de a o pomeni în filipica d-tale! Dacă însă totuși ai pomenit-o, aceea ai făcut-o în rea credință și cu scop răuțios de a înegri, cred însă că te-ai înșelat în răuțioasele intențiuni!

Tot așa de puțin se ține de meritul cauzei și de orientarea publicului în privința lăsamântului lui Avram Iancu și alușiunea ce ai făcut-o „la biserica unită din Abrud“ — pe care d-ta ca fost curator primar ai lăsat-o într-o stare destul de deplorabilă, — așa cât eu ca succesorul d-tale am fost necesitat a direge multe în urma d-tale: a îngrijii pentru acoperirea bisericii, în care începuse deja a străbate ploaia; a repara casa parochială, care ajunsese la marginea totalei ruinări; a înlocui șoprol dinaintea bisericii (care servia de magazină și scut al multor ne-curățenii, pe care din punct de vedere al esteticei le retac) cu zid, asupra cărui se ridicară mai multe colonne de peatră și grilagiu, așa precum recerea decoarea casei lui D-țeu; a introduce amortisarea obligațiunii de stat sunătoare despre 8800 fl. m. c., care sub curatoratul antecesorilor mei, între care ai fost și d-ta — de marea grijă ce ai avut cu averea bisericii — și-a fost perdit urma, așa că, dacă eu, ca succesorul d-tale în curatoratul nu aș fi introdus procedura de amortisare, și pe această cale nu aș fi procurat alte obligațiuni în locul celei perdue, biserica, prelungă Neubecker de către administrațiune, să averse daunată d-voastră administrațiune, și să averse!

Ar fi mult de a se reflecta la acest obiect, dar' neținându-se de meritul cauzei și nefind în nex cu afacerea lăsamântului lui Avram Iancu, chiar și cele atinse, numai per tangențem, și la provocarea d-lui enunțant le-am pomenit. Din cele expuse însă se vede, că dl Mateiu Nicola, ca om supărăcios ce este — spre a-și da sbor dureri sale — multe de toate a pus în vederea publicului, acea împregiurare însă, care ar fi servit și servesea spre lămurirea cauzei și orientarea publicului în afacerea testamentului și administrarea averii rămasă de Avram Iancu a retăcut-o d-sa cu totul.

Importanta împregiurare retăcută de dl Mateiu Nicola este: că d-sa ca fost mandatar al comitetului Asociațiunii în afacerea testamentului și a lăsamântului lui Avram Iancu, după terminarea procesului în cesiunea de testament, prin raportul seu dto 25 Maiu 1881 Nr. 144 însuși aduce la cunoștința comitetului, că: „averea înțoarea de „lăsamânt a luat-o în administrațiune sa, și exarândându-o, despre întrebarea, înțoarea arde și va subțerne comitetului conșpect detalit și provăduț cu documente.“

În urma acestui raport și a concludsiului adunării generale din Dej, ținută în 27—29 August 1882, dl Mateiu Nicola, ca plenipotențiatul comitetului și administrator al lăsamântului lui Avram Iancu, era dator a-și subțerne comitetului rațiociniul despre venitele și erogatele averii administrate de dînsul, ceea-ce însă neîmplinind, a fost de repeți ori provocat atât prin comitetul Asociațiunii, cât și prin președintele acestuia, ca să subțearnă comitetului rațiociniul în regulă despre banii primiți prin d-sa.

Repețele recerări au perdurat dela 1882 până la 1886 — adică timp de 4 ani; dar', durere, fără de nici un rezultat, și de unde naturalmente a urmat abdicarea plenipotenței și în cele din urmă, după-ce toate recerările și provocările au rămas fără rezultat, — comitetul deveni în neplăcuta pozițiune de a recurge la ajutorul justiției, spre a-l restringe pe dl Mateiu Nicola la subțernerea rațiociniului, cu care d-sa după lege și natura lucrului datorează comitetului.

VARIETĂȚI. (Luminări umplute cu dinamită.)

În vestia bisericii Monte-Nero din Livorno o damă cu o conduită misterioasă și suspectă aprinse două luminări mari de ceară dinaintea altarului sfintei fecioare. După-ce se închină câteva momente, ea părăsi utoe biserica. Servitorul bisericii, care fusese frapat și mai înainte de aerul suspect al damei luă luminările și le examină cu atențiune. Rezultatul cercetărilor a fost, că luminările erau umplute cu dinamită. Poliția caută pe atentatoare, care a dispărut însă deja din Livorno.

Bibliografie. Recreații Științifice. Apare odată pe lună în Iași. Anul VI Nral 3., Sumarul: 1. Istoria matematicilor înainte de Greci, Babilonienii, de Iacob Solomon. 2. Analisă și geometrie, exerciții, de I. D. Rallet. 3. Geografie. Asia centrală. Turanul, de A. Scriban. 4. Diverse. Sf. George și Pascale, de Dr. Paul Tanco. 5. Probleme resolvite, 261, 273, 274, 285, de d-nii Gr. Gr. Peret, D. Pompi, G. Strat, G. Morjun, V. Popescu, Gh. Gr. Gheorghiu, M. Darvari, I. Cristescu, Strul Seidman și C. Romănescu. 6. Probleme propuse.

A apărut de sub presă a doua edițiune populară a scrierii intitulată: Luptele Românilor în războiul din 1877—78, de colonelul în rezervă T. C. Văcărescu. Operă premiată de academia română. Această edițiune cuprinde portretul M. S. regelui precum și planurile: Plevnei cu întărirea din giurul ei; Bulgaria apuseană despre Dunăre; lucrări de apropiere ale Românilor spre reduta Grivița Nr. 2; și schițe de pozițiunile bateriilor dela Calafat și armamentul lor, și cu indice alfabetice.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni: — 18 Maiu st. n. a. c. mobilele lui Sigismund Csatar de către executorul jud. dela judecătoria reg. din Ocsa. — 22 Maiu st. n. a. c. mobilele lui Andreiu György de către executorul jud. dela judecătoria reg. din Apatin. — 18 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Emil Hüssler de către executorul jud. dela judecătoria reg. din Timișoara. — 22 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Andreiu Iakob de către judecătoria reg. din Cula în comuna Uj-Verbász. — 19 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Frideric Neubecker de către judecătoria reg. din Cristurul seucesc.

Edicte: A se insinua pretensiunile în 45 de țile: — la rămasul după Susana Gál la trib. reg. din Oradea-mare; — la rămasul după Pavel Decsov la trib. reg. din Timișoara.

Concursuri în provinciă: — Contra Samuil Stern în Orosháza. Conc. cms. Géza Bócz; mass. crt. Iosif Szaberény. T. de ins. 3 Iulie; proc. de licit. 27 Iulie st. n. — Contra Mihail Szecsödi în Sibiu. Conc. cms. Iosif Iáhu; mass. crt. Eduard Larcher. T. de ins. 24 Iunie; proc. de licit. 6 Iulie st. n.

Posturi vacante: — Un post de jude reg. la judecătoria cercuală din Abauj-Szantó cu salariu de 1500 fl. și 200 fl. bani de curatir. — A se adresa până în 25 Maiu st. n. a. c. autoritățile la competente. — Un post de jude reg. la tribunalul din Bistrița cu salariu de 1500 fl. și 200 fl. bani de curatir. — A se adresa până în 25 Maiu st. n. a. c. la autoritățile competente. — Un post de notar public în Muraszombat. — A se adresa până în 9 Iunie st. n. a. c. la autoritățile competente. — Un post de practicant în drepturi la tribunalul reg. și unul la judecătoria reg. din Beregszász cu salariu de 360 fl. — A se adresa până în 25 Maiu st. n. a. c. la autoritățile competente. — Un post de medic suprem oficial pentru orașul liber reg. Szabadka cu salariu de 900 fl. și venitele ordinare. — A se adresa până în 20 Maiu st. n. a. c. la autoritățile competente. — Un post de profesor din filologia clasică la gimnasiul din Szabadka cu salariu de 1200 fl. și 100 fl. cuincuenale. — A se adresa până în 20 Maiu st. n. a. c. la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observată, Diferența din prețiuș, Temperatura după Celsius, and Vântul. Data for Sibiu, 9 Maiu, 6 oare dimineața.

Din țeară, 2 Maiu, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, and Vântul. Data for various stations like Sibiu, Oradea-mare, Cluj, etc.

Sosiți în Sibiu.

La 10 Maiu n. Hotel „Neurivher“. Pető, învățător din M. Oșorheiu. Muschwele, Friedmann, Lösch din Viena; Ernst din Budapesta, toți comercianți. Hotel „Impăratul Romanilor“. Farra Robert din Odoheul-săcenc Bussa, medic din Craiova. Kaiser, sub-locotenent din Dobrița. Conrad din Cluj; Squarenina din Viena, toți comercianți. Ioan Slavik, căpitan din Seps-Sat-György. Riemer, Pechi, comercianți din Cluj. Hotel „Meltzer“. Kohn, comerciant din Tokay; Ioan Bela, preot.

Economie. Acțiunile fabricii ungurești de arme și munițiune. Subscrierea acțiunilor fabricii ungurești de arme, după informațiunile din Viena și Berlin, a ajuns la un rezultat cât se poate mai splendid. Banca ungară de excompturi și cambii a subscris toate acțiunile câte 'i-s'au încredințat; în Viena sânt de asemeni acțiunile toate subscrise, ear' din Berlin se trimite următoarea telegramă: Subscrierea acțiunilor abia s'a deschis și deja acțiunile erau toate vândute, fiind o îndesuire enormă de cumpărători. Acțiunile acestei societăți se vând de present în Budapesta cu 148, ear' în Viena cu 153 fl.

Import din Serbia. Pe pasul dela Buzias s'au importat în Ungaria în luna lui Aprilie 666 oi și capre, 2812 porci. Mai departe 24,917 chg. pei de oaie, 1100 chg. pei de iepuri și 855 chg. slănină.

Porumb pentru turcii din România. Din creditul de 5,000,000 lei, acordat pentru cumpărarea de porumb de împărțit sătenilor lipsiți de hrană, comisiunea centrală a cheltuit până acum 4,805,386 lei, cu care a cumpărat 510,141 hectolitre de porumb.

Exportul de produse ungurești via Fiume în luna lui Aprilie a fost destul de însemnat. S'au exportat 725 vagoane de făină, 113 vagoane orz, 260 vagoane grâu, 15 vagoane fasole, 60 vagoane vin; toate aceste pe calea ferată. Pe mare exportul a fost: 61,898 măji cubice de făină, dintre care cea mai mare parte s'a exportat în Brasilia și Anglia; 19,387 măji cubice urez, spre Anglia, 13,936 măji cubice grâu, în Italia și Franca, 4296 măji cubice fasole, în Anglia și Statele-Unite, 3742 măji cubice de vin, în Franca și America-nordică. Din toate aceste cifre ese, că în luna Ianuarie—Aprilie s'a exportat mai mult decât în același timp în anul trecut, și anume: grâu cu 66,427 măji cubice mai mult, făină cu 71,045 măji cubice, fasole cu 41,131 măji cubice, din contra a scădut exportul vinului cu 13,490 măji cubice.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Aristide Ercolessi în Trieste, Birkovits, Löwinger și Comp. firma comercială în Viena.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 5 Maiu. Grân frumos hectolitru fl. 4.60 până fl. 5.20; grân mestecat fl. 3.50 până fl. 4.20; săcara fl. 2.80 până fl. 3.10; cucuruz fl. 4.— până fl. 4.80; ovės fl. 1.60 până fl. 1.75; sēmēnta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sēmēnta de in fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.50; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpele fl. —80 până fl. 1.20; mălaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sēu brut 100 chilo fl. 18.— până fl. 19.—; unsoarea de porc —66, slămina 60—80; cânepa fl. 80.— până 35.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel — 9 cr.; onț 9 cu 10 cr., chim fl. 18.— până fl. 20.—; lumini turnate de sēu — cr. până 40 cr.

Piața din Sighșoara, 7 Maiu. Grân curat hectolitru fl. 4.60 până fl. 5.20; grân mestecat fl. 3.40 până fl. 3.80; săcara fl. 3.— până fl. 3.30; ovės fl. 1.50 până fl. 1.80; cucuruz fl. 3.70; fasolea fl. 4.50; crumpele fl. 1.70; mazerea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; mălaiul 10 cr.; lumini de sēu chilo 40 cr.; sēu brut 23 cr.; sēu brut 20 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 74 cr.; carnea de vită 32 cr.

Piața din Timișoara, 8 Maiu. Prețurile cerealelor compute după marea metrică. Grân fl. 6.30—6.40. Sēcara fl. 5.—5.10. Orz fl. 5.10.5.30. Ovės mercantil fl. 4.60—4.70. Ovės vânturat fl. 4.90—5.—. Meiu fl. 5.50—5.60. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 25.50—26.—. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 27.—27.25

Tērguri de rimători în Steinbruch. În 8 Maiu n. s'a notat: ungurești bētrâni grei 51.— cr. până 53.— cr. ungurești grei, tineri 55 1/2 cr. până 56.— cr., de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., ușori 51.— cr. până 52.— cr., marfă țărănească, grea 52.— cr. până 53 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 53.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., romănești de Bakoony, grei 55.— cr. până 56.— cr., transito de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., transito ușori — cr. până 53.— cr., transito de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., transito ușori 50.— cr. până 51.— cr., îngrășăți cu ghindă 50.— cr. până — cr. per 4 1/2 cumpăți în gară.

Advertisement for St. Jacob's stomach pills. Text: 'Vechile, vestitele și veritabilele Picături destomachale St. Iacob'. Includes an illustration of a man and a woman.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Maiu 1888.

Table with multiple columns showing market prices for various goods like grain, oil, and spirits. Columns include 'Sămnițe', 'Calitatea per Hect.', 'Prețul per 100 chilogr.', etc.

Cursul pieței din Sibiu. din 10 Maiu st. n. 1888. Hărțile monetare românești . . . Cump. 8.50 vënd. 8.56 Lire turcești 11.25 „ 11.30 Imperiali 10.25 „ 10.30 Ruble rusești 1.03 „ 1.04

Table showing exchange rates and prices for various currencies and goods in Budapest. Columns include 'Rentă de aur ung.', 'Impunțutul câștigat', etc.

Table showing exchange rates and prices for various currencies and goods in Vienna. Columns include 'Rentă de aur ung.', 'Impunțutul câștigat', etc.

Table showing exchange rates and prices for various currencies and goods in Bucharest. Columns include 'Rentă rom. per 1875 5/8', 'Rentă română amort. 5/8', etc.

Institut tipografic în Sibiu.

[500] 69

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipereș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Înderețnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blastem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor înderețnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

od. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 5. Protocele de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
- 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- 8. Filera de inmanare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 11. Testimonii pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886. DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiu	
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		
Viena	11.10	7.40															
Budapesta	7.40	2.00	3.10	6.18													
Szolnok	11.05	4.05	7.00	9.38													
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02													
Oradea mare	4.18	7.01	8.85	1.46													
Várad-Velenceze		7.11	9.12	2.01													
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08													
Mező-Telegd			9.89	2.19													
Rév		7.41	10.17	2.41													
Bratca		8.10	11.36	3.24													
Bucia			12.16	3.47													
Ciucia		9.04	12.54	4.07													
Huiedin			1.57	4.35													
Stana		9.34	3.11	5.15													
Aghiriș			3.40	5.37													
Ghirbău			4.15	5.53													
Nădeșel			4.36	6.05													
			4.55	6.20													
			4.65	6.38													
			4.86	6.53													
			5.26	7.08													
			10.34	7.36													
				7.08													
				7.36													
				9.16													
				10.09													
				10.19													
				10.48													
				11.55													
				12.24													
				12.52													
				1.34													
				2.19													
				2.46													
				3.31													
				3.59													
				4.32													
				6.58													
				7.21													
				8.23													
				9.02													
				9.52													
				11.04													
				9.11													
				9.16													
				10.55													
				1.15													
				1.28													
				3.24													
				5.25													
				6.33													
				2.15													
				7.45													
				10.00													
				2.50													
				8.00													
				6.05													

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.